

sygn. akt VII U 1061/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

8 lutego 2023 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Małgorzata Kosicka

po rozpoznaniu 8 lutego 2023 r. na posiedzeniu niejawnym w Warszawie

odwołania A. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddziału w W.

z 25 sierpnia 2022 r., znak (...)

o rekompensatę

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje A. B. prawo do rekompensaty;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddziału w W. na rzecz A. B. 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt VII U 1061/22

UZASADNIENIE

A. B. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. z 5 sierpnia 2022 r., znak (...) odmawiającej mu przyznania rekompensaty. Zarzucił wydanej decyzji naruszenie prawa materialnego, tj. art.21 ustawy z 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych w związku z § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8 poz.43 ze zm.) poprzez ich niewłaściwe zastosowanie, a przez to błędne przyjęcie, że ubezpieczony nie udowodnił 15 lat okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach, podczas gdy z akt organu rentowego, świadectw pracy w warunkach szczególnych odwołującego się, wynika wniosek całkowicie odmienny. W oparciu o powyższe zarzuty wniesiono o zmianę decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. z 5 sierpnia 2022 r. poprzez przyznanie odwołującemu się prawa do emerytury wraz z rekompensatą; ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy organowi rentowemu do ponownego rozpatrzenia; zasądzenie na rzecz odwołującego się od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzone, do dnia zapłaty; dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z: a) dokumentów w postaci świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach z 23 marca 1992 r., list płac odwołującego się; decyzji organu rentowego; b) zeznań świadków: W. G., G. K., Z. P.; c) przesłuchania odwołującego się na potwierdzenie faktów pracy w pełnym wymiarze czasu pracy przy obsłudze statków powietrznych na płycie lotniska na każdym z zajmowanych stanowisk, zakresu wykonywanych w pracy czynności oraz kontaktu odwołującego się z czynnikami szkodliwymi podczas pracy w okresie od 25 kwietnia 1984 r. do 31 lipca 1991 r., wykonywania funkcji kierownika sekcji osprzętu w okresie od 4 czerwca 1991 r. do 31 lipca 1991 r. oraz zakresu wykonywanych zadań na tym stanowisku; d) dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy, a także zobowiązanie organu rentowego do przedłożenia akt postępowania (odwołanie, k.3-6 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Organ rentowy wskazał, że zaskarżoną decyzją z 5 sierpnia 2022 r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu emeryturę. W zaskarżonej decyzji organ rentowy jednocześnie poinformował ubezpieczonego, że w celu rozpatrzenia prawa do emerytury z rekompensatą należy przedłożyć prawidłowo wystawione świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z Przedsiębiorstwa Usług (...) z 23 marca 1992 r. z uwagi na rozbieżności co do stanowisk wskazanych w ww. świadectwie pracy. Ze wskazanego świadectwa wynika, że odwołujący w okresie od 25 kwietnia 1984 r. do 31 lipca 1991 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę mechanika lotniczego wyposażenia elektrycznego zatrudnionego na starcie i płycie lotniska. Natomiast na świadectwie pracy z 25 lipca 1991 r. wskazane są w tym samym czasookresie trzy stanowiska, tj. mechanik osprzęt i radio, mechanik brygadzysta oraz kierownik sekcji sprzętu - mechanik osprzętu. Ponadto z załączonego oświadczenia o zatrudnieniu i wykonywaniu prac w szczególnych warunkach z 20 maja 2021 r. z Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej wynika, że odwołujący w okresie od 1 stycznia 2007 r. do 31 stycznia 2007 r. pracował na stanowisku p.o. kierownika zespołu technicznego. Wskazane wyżej stanowiska świadczą również o pracy administracyjno-biurowej, a nie jedynie o pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wymienionej w wykazach wynikających z załącznika do rozporządzenia z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., poz.43) i odpowiedniego zarządzenia Ministra Komunikacji. Organ rentowy uwzględnił do stażu w szczególnych warunkach na potrzeby ustalenia prawa do rekompensaty okres zatrudnienia w Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej od 1 maja 2000 r. do 31 grudnia 2006 r. (odpowiedź na odwołanie, k.14 a.s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. B., urodzony (...), ukończył Technikum Mechaniczne w 1977 r. Od 1 lipca 1977 r. do 13 maja 1978 r. był zatrudniony w Zakładzie (...). Od 17 czerwca 1978 r. do 23 września 1978 r. był zatrudniony w Zakładach Budownictwa (...) na stanowisku mechanika. Od 9 października 1978 r. do 27 października 1978 r. był zatrudniony w Kopalni (...) - lecia PRL” w J. na stanowisku ślusarza. Od 28 października 1978 r. do 2 października 1980 r. pełnił służbę wojskową. W okresie od 1978 r. do 1979 r. uczęszczał do (...) Wojsk Lotniczych w Z., gdzie ukończył kurs mechaników obsługi urządzeń radiowych samolotów L.-5. Od 29 października 1980 r. do 31 stycznia 1984 r. był zatrudniony w Państwowym Przedsiębiorstwie (...) na stanowisku mechanika lotniczego. Od 25 kwietnia 1984 r. do 31 lipca 1991 r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Usług (...) na stanowisku mechanika osprzęt i radio; mechanik-brygadzysta; kierownik sekcji osprzętu-mechanik osprzętu. Odwołujący się był w Przedsiębiorstwie Usług (...) mechanikiem lotniczym z ważną licencją, przez krótki okres czasu także kierownikiem, ale pracował głównie jako mechanik lotniczy. Kierownik potwierdzał wykonaną pracę, natomiast mechanik lotniczy wykonywał czynności zmierzające do stwierdzenia czy samolot jest sprawny, zdolny do lotu i czy ma wszystkie dokumenty. Numerem licencji i podpisem dopuszczało się samolot do lotu. Mechanik lotniczy miał do czynienia z paliwem, płynami hydraulicznymi, smarami, olejami i środkami chemicznymi w pracy przy opryskach w rolnictwie (zeznania świadka W. G., k.32-22 a.s.). Od 17 lipca 1991 r. do 30 września 1991 r. A. B. był zatrudniony w ART. (...) Ltd. w Departamencie Lotnictwa w K.-P. jako mechanik lotniczy. Od 1 listopada 1991 r. do 31 grudnia 1993 r. był zatrudniony w ART. (...) sp. z o.o. (...) na stanowisku mechanika pokładowego w zespole lotniczym przy Zespole (...). Od 16 lipca 1994 r. do 31 stycznia 1995 r. był zarejestrowany w Urzędzie Pracy w L. jako bezrobotny. Od 1 lutego 1995 r. do 31 stycznia 1997 r. był zatrudniony w (...) sp. z o.o. jako mechanik lotniczego samolotu L-410. Od 20 stycznia 1997 r. do 30 kwietnia 2000 r. był zatrudniony w (...) sp. z o.o. na stanowisku szefa technicznego. Od 1 maja 2000 r. do 30 listopada 2001 r. był zatrudniony w Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej na stanowisku mechanika samolotowego: od 1 grudnia 2001 r. do 31 grudnia 2006 r. na stanowisku specjalisty ds. obsługi technicznej samolotów-mechanika lotniczego, od 1 stycznia 2007 r. do 31 stycznia 2007 r. na stanowisku p.o. kierownika zespołu technicznego, od 1 lutego 2007 r. do 31 grudnia 2010 r. na stanowisku kierownika zespołu technicznego. Odwołujący jako kierownik rozdzieliał rano pracę przez 15-30 minut, a następnie wykonywał czynności mechanika lotniczego - przygotowywał samolot do lotu, tankował samolot, wykonywał przeglądy silnika, płatowca (zeznania świadka G. K., k.33 a.s.). Po locie samolot był przygotowywany do postoju wg instrukcji obsługi. Wykonywane były również przeglądy okresowe co trzysta godzin oraz demontaż elementów i montaż (zeznania świadka Z. P., k.34 a.s.). Zmiana stanowiska na kierownika lub zastępcę wynikała ze

zmian organizacyjnych firmy (zeznania A. B., k.34-35 a.s.). Od 1 stycznia 2011 r. do 28 lutego 2017 r. odwołujący się pracował w Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej na stanowisku kierownika zespołu, od 1 marca 2017 r. do 25 sierpnia 2022 r. na stanowisku specjalisty - mechanika lotniczego (kwestionariusz osobowy, notatka z dokumentu wojskowego, świadectwo pracy z 17 maja 1978 r., świadectwo pracy z 16 kwietnia 1984 r., świadectwo pracy z 13 października 1980 r., świadectwo pracy z 31 stycznia 1984 r., świadectwo pracy z 25 lipca 1991 r., świadectwo pracy z 30 września 1991 r., świadectwo pracy z 31 grudnia 1993 r., zaświadczenie, świadectwo pracy z 30 marca 2000 r., świadectwo pracy z 28 kwietnia 2000 r. -nienumerowane a.r.; zaświadczenie o zatrudnieniu i wykonywaniu prac w szczególnych warunkach z 20 maja 2021 r., k.8 a.r.; świadectwo pracy z 25 sierpnia 2022 r. k.14 a.r.).

A. B. 11 lipca 2022 r. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o emeryturę (wniosek o emeryturę z 11 lipca 2022 r., k.1 a. r.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. 5 sierpnia 2022 r. wydał decyzję znak: (...) o przyznaniu emerytury zawieszanej od 1 lipca 2022 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek (decyzja ZUS z 5 sierpnia 2022 r., k.8 a. r.).

25 sierpnia 2022 r. A. B. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o emeryturę wraz z rekompensatą (wniosek o emeryturę z rekompensatą z 25 sierpnia 2022 r., k.15 a. r.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. 8 września 2022 r. wydał decyzję znak: (...) o przyznaniu emerytury od 1 sierpnia 2022 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek (decyzja ZUS z 8 września 2021 r., k.16 a. r.).

Ubezpieczony 20 września 2022 r. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o ponowne obliczenie świadczenia emerytalno-rentowego (wniosek o ponowne obliczenie świadczenia emerytalno-rentowego z 20 września 2022 r., k.21 a. r.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. 22 września 2022 r. wydał decyzję znak: (...) o przeliczeniu emerytury w kwocie zaliczkowej.

Po ponownym ustaleniu wysokości emerytury wysokość świadczenia do wypłaty wyniosła miesięcznie 7678,67 zł (decyzja ZUS z 22 września 2022 r., k.23 a. r.).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zgromadzonych w toku postępowania dowodów obejmujących wymienione dokumenty oraz dowodu z zeznań ubezpieczonego, W. G., G. K. i Z. P..

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków i ubezpieczonego co do przebiegu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Usług (...) i Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej, rodzaju i charakteru wykonywanej przez niego pracy, które zostały ocenione jako spójne i nie budzące wątpliwości co do ich wiarygodności, a nadto znajdują one potwierdzenie w dokumentacji pracowniczej odwołującego się.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. B. było uzasadnione.

Regulacja dotycząca prawa do rekompensaty z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych, o którą ubiegał się A. B. została wprowadzona do ustawy z 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r., poz. 1924). Art. 2 pkt 5 tej ustawy zawiera definicję rekompensaty rozumianej jako odszkodowanie za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze dla osób, które nie nabędą prawa do emerytury pomostowej. Z kolei warunki jej przyznawania oraz sposób jej obliczenia wskazują art. 21 – 23 zamieszczone w Rozdziale III (...). Art. 23 stanowi, że ustalenie rekompensaty następuje na wniosek ubezpieczonego o emeryturę oraz, że przyznawana jest ona w formie dodatku do kapitału początkowego, o którym mowa w przepisach art. 173 i art. 174 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W art. 21 ust. 1 ustawy wskazano natomiast, że rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15

lat. Z art. 21 ust. 2 ustawy wynika zaś, że rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Celem rekompensaty, o której mowa w cytowanych przepisach, podobnie jak i emerytury pomostowej, jest łagodzenie skutków utraty możliwości przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego przez pracowników zatrudnionych przy pracach w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W przypadku rekompensaty realizacja tego celu polega jednak nie na stworzeniu możliwości wcześniejszego zakończenia aktywności zawodowej, lecz na odpowiednim zwiększeniu podstawy wymiaru emerytury z FUS, do której osoba uprawniona nabyła prawo po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego.

Wskazywane art. 2 pkt 5 i art. 21 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych formułują dwie zasadnicze przesłanki nabycia prawa do rekompensaty: 1) nienabycie prawa do emerytury pomostowej oraz 2) osiągnięcie okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z FUS wynoszącego co najmniej 15 lat. Z kolei w art. 21 ust. 2 tej ustawy została zawarta przesłanka negatywna, którą stanowi nabycie prawa do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Może ona budzić wątpliwości, gdyż literalna wykładnia tego wyrwanego z kontekstu normatywnego przepisu może prowadzić do wniosku, że prawo do rekompensaty przysługuje wyłącznie tym osobom, które nie nabyły prawa do jakiegokolwiek emerytury z FUS.

Do prawidłowej interpretacji tego przepisu konieczne jest jednak zastosowanie wykładni systemowej, która prowadzi do przepisu art. 23 ustawy o emeryturach pomostowych, zgodnie z którym rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego. Z kolei z art. 173 ust. 1 ustawy emerytalnej wynika, że kapitał początkowy ustala się dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., za których były opłacane składki na ubezpieczenie społeczne przed dniem 1 stycznia 1999 r. W tych okolicznościach warunek sformułowany w art. 21 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych należy rozumieć w taki sposób, że rekompensata jest adresowana wyłącznie do ubezpieczonych objętych systemem emerytalnym zdefiniowanej składki, którzy przed osiągnięciem podstawowego wieku emerytalnego nie nabyli prawa do emerytury z FUS w obniżonym wieku emerytalnym z uwagi na prace w warunkach szczególnych, obliczanej według formuły zdefiniowanego świadczenia. Nabycie prawa do takiego tylko świadczenia stanowi przesłankę negatywną przyznania prawa do rekompensaty. Natomiast nabycie prawa do emerytury na zasadach ogólnych nie wpływa

w żaden sposób na uprawnienia do rekompensaty (wyrok Sadu Apelacyjnego w Gdańsku z 5 maja 2017 r., III AUa 2047/16, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 14 grudnia 2015 r., III AUa 1070/15, wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 22 września 2017 r., III AUa 529/16).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpatrywanej sprawy należy wskazać, że nie zachodzi negatywna przesłanka do przyznania A. B. prawa do rekompensaty. Ubezpieczony nie miał przyznanego prawa do wcześniejszej emerytury z uwagi na pracę w warunkach szczególnych. Decyzją z 5 sierpnia 2022 r. przyznano mu prawo do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym, które nie niweczy możliwości uzyskania rekompensaty.

Wobec powyższego, celem ustalenia czy ubezpieczonemu przysługuje prawo do rekompensaty należało zbadać spełnienie przesłanek pozytywnych, o których była mowa. Analiza cytowanych przepisów ustawy o emeryturach pomostowych, prowadzi do wniosku, że prawo do rekompensaty mają osoby urodzone po 1948 r., które przed 1 stycznia 2009 r. wykonywały przez co najmniej 15 lat pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 32 i 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Podobnie jak przy ustalaniu tego okresu na potrzeby przyznania emerytury w niższym wieku emerytalnym, tak przy ustalaniu prawa do rekompensaty będą uwzględnione tylko okresy, w których praca była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Zdaniem sądu, A. B. spełnił przesłanki pozytywne konieczne do tego, by uzyskać prawo do rekompensaty z tytułu pracy w warunkach szczególnych. Ubezpieczony nie nabył prawa do emerytury pomostowej i legitymuje się okresem 15 lat pracy w warunkach szczególnych, przypadającym przed 1 stycznia 2009 r.

Rozporządzenie Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., Nr 8, poz. 43) – zwane dalej rozporządzeniem w sprawie wieku emerytalnego, do którego należy się odwołać na podstawie art. 32 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wskazuje w § 2 ust. 1, że okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Dodatkowo należało uwzględnić okres pracy od 25 kwietnia 1984 r. do 31 lipca 1991 r. w Przedsiębiorstwie Usług (...) i od 1 stycznia 2007 r. do 31 stycznia 2007 r. w Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej. Według organu rentowego okresu tego nie można było uwzględnić z uwagi na wykonywanie przez odwołującego pracy administracyjno-biurowej, gdyż nie była to praca wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy - wymieniona w wykazach wynikających z załącznika do rozporządzenia z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Odnosząc się do wskazanej okoliczności należy podnieść, że w sprawie o prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z uwagi na wykonywanie pracy w szczególnych warunkach – analogicznie w sprawie o prawo do rekompensaty - należy ustalić faktyczny rodzaj i zakres powierzonych do wykonywania czynności (obowiązków) pracowniczych i to one podlegają każdorazowo ocenie, a nie rodzaj stanowiska, jaki w dokumentach podał pracodawca. Ponadto, choć wykonywanie pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze powinno być stwierdzone przez pracodawcę w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze lub w świadectwie pracy (wyrok Sądu Najwyższego z 15 grudnia 1997 r., II UKN 417/97 oraz wyrok Sądu Najwyższego z 21 listopada 2001 r., II UKN 598/00), to dokumenty te podlegają każdorazowo weryfikacji. Wynika to z tego, że są to dokumenty prywatne w rozumieniu art. 245 k.p.c. i nie stanowią dowodu tego co zostało w nim odnotowane. Taki walor mają wyłącznie dokumenty urzędowe, do których w myśl stosowanego a contrario art. 244 § 1 k.p.c. nie zalicza się świadectwa pracy, skoro nie zostało sporządzone przez organy władzy publicznej ani inne organy państwowe (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 17 grudnia 2013 r., III AUa 783/13, Lex nr 1409118). To zatem oznacza, że nawet jeśli pracodawca ww. dokument pracownikowi wystawił, to i tak podlega on kontroli ZUS i sądu i nie oznacza automatycznie, że praca w danym okresie była wykonywana w warunkach szczególnych. Z drugiej zaś strony, brak takiego dokumentu bądź jego wadliwości nie przesądza o tym, że praca nie była wykonywana w warunkach szczególnych. Kwestia ta każdorazowo podlega badaniu przy uwzględnieniu tego, jakie czynności i rodzaj prac faktycznie wykonywał wnioskodawca i co ważne, w razie wszczęcia postępowania sądowego, toczącego się wskutek odwołania ubezpieczonego od odmownej decyzji organu rentowego w sprawie przyznania uprawnień do emerytury w wieku obniżonym (także w sprawie o rekompensatę), dopuszczalne jest przeprowadzanie wszelkich dowodów dla wykazania okoliczności, mających wpływ na prawo do świadczenia. Wynika to z tego, że w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość mogą być udowodnione wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego, a nie tylko świadectwem pracy w warunkach szczególnych.

W rozpatrywanej sprawie z przeprowadzonych przez sąd dowodów jednoznacznie wynika, A. B. był zatrudniony od 25 kwietnia 1984 r. do 31 lipca 1991 r. w Przedsiębiorstwie Usług (...) jako mechanik lotniczy z ważną licencją. Przez krótki okres był jednocześnie kierownikiem, ale stale pracował jako mechanik lotniczy. Kierownik potwierdzał wykonaną pracę pozostałych pracowników i rozdzielał ją, a czynności te nie były na tyle czasochłonne, by wyłączyć odwołującego się ze stałego wykonywania czynności mechanika lotniczego. Co więcej, powstanie stanowiska kierowniczego wymuszone zostało zmianami organizacyjnymi i wymogami bhp.

Praca odwołującego w okresie od 25 kwietnia 1984 r. do 31 lipca 1991 r. może zostać zatem zakwalifikowana jako odpowiadająca czynnościom z wykazu A D. Nr VIII poz.12 pkt 13 stanowiącego załącznik do zarządzenia nr 64 Ministra Komunikacji z 29 czerwca 1983 r. w sprawie prac resortu (...), których wykonanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego oraz do wzrostu emerytury lub renty inwalidzkiej (Dz. Urz. MK Nr.10 poz.77), zaś jego praca w okresie od 1 stycznia 2007 r. do 31 stycznia 2007 r. może zostać zakwalifikowana jako odpowiadająca czynnościom z wykazu A, działu nr VIII, poz. Nr 12, pkt 9,10,11 wykazu stanowiącego załącznik do zarządzenia nr 64 Ministra Komunikacji z 29 czerwca 1983 r. w sprawie prac w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu komunikacji, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego oraz do wzrostu emerytury lub renty inwalidzkiej (Dz. Urz. MK nr 10/83 poz.77 oraz Dz. Urz. MK nr 14/84 poz.115).

Wobec tego sąd przyjął, że odwołujący pracował w warunkach szczególnych w okresie od 25 kwietnia 1984 r. do 31 lipca 1991 r., wykonując pracę mechanika lotniczego wyposażenia elektrycznego zatrudnionego na starcie i płycie oraz od 1 stycznia 2007 r. do 31 stycznia 2007 r., wykonując pracę mechanika lotniczego płatowcowego, przyrządów pokładowych oraz silnikowego na starcie i płycie lotniska.

Z powyższych względów sąd uznał sporne okresy zatrudnienia ubezpieczonego za okres wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Zatrudnienie to trwało od 25 kwietnia 1984 r. do 31 lipca 1991 r. oraz od 1 stycznia 2007 r. do 31 stycznia 2007 r. i okres ten był na tyle długi, by przyjąć, że A. B. legitymuje się okresem pracy w warunkach szczególnych ponad 15 lat, a więc dłuższym niż minimalny próg, o którym mowa w art. 21 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych.

W tych okolicznościach należało stwierdzić, że ubezpieczony spełnia przesłanki do uzyskania prawa do rekompensaty. W konsekwencji odwołanie podlegało uwzględnieniu poprzez zmianę zaskarżonej decyzji w ten sposób, że przyznano A. B. prawo do rekompensaty na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., o czym sąd orzekł w pkt 1 sentencji wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zasądzając od organu rentowego na rzecz odwołującego kwotę 180 zł, której wysokość została ustalona na podstawie § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800).